

12. -Describeu els aspectes més importants de l'obra teatral de Manuel de Pedrolo.

Obra de Pedrolo: una de les més extenses i variades de la literatura contemporània. Pedrolo ha cultivat pràcticament tots els gèneres literaris i una gran multiplicitat de temes i tècniques.

Moltes de les seues obres teatrals centrades en el tema de la llibertat, des de diverses perspectives, amb coincidències amb el **teatre de l'absurd** de Samuel Beckett o Eugène Ionesco (intenció: destruir les convencions de la tècnica escènica mostrant la lluita de l'home enfront de la irracionalitat que l'envolta).

Característiques del teatre de l'absurd:

- Desintegració del llenguatge
- Abandó de la reflexió i la lògica
- Situació absurda inicial i argument desbaratat
- Estructura circular
- Nul·la acció dins una escenografia de màxima simplicitat
- Temps i espai atemporals
- Personatges anònims i buits

No obstant, en algunes de les seues obres es refusa el teatre de l'absurd.

1. Temàtica i arguments

Podem dividir les seues obres en dos grans blocs:

a) Obres amb personatges en rebel·lió contra l'opressió i en defensa de la llibertat. *Homes i No.*

b) Obres amb temàtica centrada en preocupacions de caire filosòfic (coneixement, comunicació, destí, mort...) .Amb influència de l'existencialisme. *Cruma, Els hereus de la cadira.*

Les darreres obres evolucionen cap a un contingut més polític

2. Personatges

- Solen ser més presentats pel seu interior , no són descrits físicament, escassa caracterització externa.Són personatges arquetípics d'idees o d'actituds
- Caràcter coral: grups d'individus en un espai més o menys tancat
- Predominen els noms estranys :marca del caràcter acontextual de les obres i del seu caràcter genèric.
- Por davant el desconegut i l'inesperat i confusió sobre el passat.

3. Llenguatge i diàlegs: Sense retoricismes, econòmic, amb repeticions, paral·lelismes i equívocs.

4. Etapes en la seua producció teatral:

1a: primeres obres amb elements realistes. (1954-56)

2a (1957-63) : la que defineix la seua dramaturgia, associada al teatre de l'absurd i a l'existencialisme. Obres amb espais estranys, sense referències temporals.Tracten el tema de la dificultat de la comunicació i d'assolir el coneixement de la realitat, entre altres.

3a (1966-1990) final de la seua producció. Influència del teatre èpic i amb intencionalitat política.